

Βεροίας: “Ο Όσιος Παΐσιος τόνιζε πάντοτε την ανάγκη υπακοής στην Εκκλησία”

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τη Δευτέρα το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό της εορτής του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Μουτσιάλης.

“Ο Όσιος Παΐσιος όχι μόνο είχε διαρκές και μόνιμο βίω-μα του την υπακοή στην Εκκλησία και τους επισκόπους, αν και ο ίδιος ήταν άγιος και πολλοί ήταν οι κλη-ρικοί και οι επίσκοποι που τον συμ-βουλευόταν, αλλά και τόνιζε πάντο-τε στους ανθρώπους, που τον ρωτούσαν, την αναγκαιότητα της υπακοής στην Εκκλησία και μάλιστα συνιστούσε: «Να προσέ-χου-με να μην δημιουργούμε θέμα-τα στην Εκκλησία, ούτε να μεγα-λο-ποιούμε τις μικρές ανθρώπινες αταξίες που γίνονται, για να μην δημιουργούμε μεγαλύτερο κακό και χαίρεται ο πονηρός».

” ανέφερε, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά η ομιλία:

«Οὗτος διάγων ἐπὶ γῆς ὡς ἐν οὐρανῷ ἐπολιτεύετο», ἀκούσαμε προηγουμένως στό Δοξαστικό γιά τόν μεγάλο καί σύγχρονο ὅσιο, τόν ὅσιο Παῖσιο, τοῦ ὁποίου τή μνήμη τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας καί πανη-γυ-ρίζει ἰδιαιτέρως ἡ Ἱερά αὐτή Μονή.

Ζοῦσε ἐπὶ γῆς ὁ ὅσιος Παῖσιος, ἀλλά ζοῦσε ὡς πολίτης τοῦ οὐρα-νοῦ. Ζοῦσε στή γῆ, σέ ἓνα ταπεινό καί φτωχικό κελλί, καί ὅμως ἐκεῖ βίωνε ὅλη τήν αἴγλη καί τή μακα-ριό-τητα πού θά ἀπολαύσουν οἱ δί-καιοι στόν οὐρανό. Καί γι’ αὐτό εἶχε καί ὅλα τά θεῖα χαρίσματα πού ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τόν πλησίαζαν καί τόν συναναστρέ-φο-ντο. Γι’ αὐτό καί εἶχε τό προορατι-κό καί τό διορατικό χάρισμα ἀλλά καί τό χάρισμα τῶν θαυμάτων. Γιατί στόν οὐρανό, τοῦ ὁποίου πο-λί-της ὑπῆρξε ἀπό αὐτήν τή γῆ, δέν ὑπάρχουν οἱ περιορισμοί καί τά ἐμπόδια τῆς ὑλικῆς φύσεως καί τῆς ἀνθρώπινης σάρκας, δέν ὑπάρχουν οἱ περιορισμοί τοῦ τόπου καί τοῦ χρόνου, ἀλλά μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει φθάσει στό πνευματικό αὐτό ὕψος καί διαθέτει καθαρό νοῦ καί καρδιά, νά βλέπει καί νά γνω-ρί-ζει ὅ,τι ὁ χοϊκός ἄνθρωπος δέν εἶναι σέ θέση νά ἀντιληφθεῖ.

Πῶς ὅμως τό κατόρθωσε νά πολι-τεύεται «ὡς ἐν οὐρανῷ» ὁ ὅσιος Παῖσιος «διάγων ἐπὶ γῆς», καί πῶς μποροῦμε νά τό ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς ἔστω καί κατ’ ἐλάχιστον;

Ἡ ἀπάντηση στό διπλό αὐτό ἐρώ-τημα εἶναι ἀπλῆ.

Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο γιά νά ζεῖ στόν παράδεισο τῆς τρυφῆς, τόν ὁποῖο δημιούργησε γιά χάρη του, μέ μία καί μόνη προϋπόθεση: νά ὑπακούει στήν ἐντολή του. Οἱ πρωτόπλαστοι ὅμως παρήκουσαν τήν ἐντολή του καί ἐκδιώχθηκαν, καί ἔτσι ζοῦμε ὅλοι πλέον στή γῆ.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὅμως δημιούρ-γη-σε διά τοῦ Υἱοῦ του, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἕναν ἐπίγειο παράδεισο, τήν Ἐκκλησία του, γιά νά ζοῦμε μέσα σέ αὐτόν καί νά βοηθοῦμεθα νά πολιτευόμεθα «ὡς ἐν οὐρανῷ», ὥστε νά κερδίσουμε τόν οὐρανό, ἐκπληρώνοντας τήν προϋπόθεση τοῦ Θεοῦ, τήν ὑπακοή, μέσα ἀπό τήν ὑπακοή μας στήν Ἐκ-κλησία.

Αὐτόν ἀκριβῶς τόν δρόμο ἀκο-λού-θησε καί ὁ ὁσιος Παΐσιος, ὁ μέγας αὐτός σύγχρονός μας ἅγιος, τόν ὁποῖο τιμοῦμε. Καί εἶναι τόσο σύντομος ὁ δρόμος αὐτός, γιά ὅποι-ον ἀποφασίσει νά τόν ἀκολου-θήσει μέ ὅλη του τήν ψυχή, ὥστε δέν χρειάζεται νά ἀποροῦμε καί νά διερωτώμεθα πῶς κατόρθωσε ὁ ὁσιος σέ νεαρή ἤδη ἡλικία νά λάβει τόση χάρη ἀπό τόν Θεό καί νά διαθέτει τόσα οὐράνια χαρίσματα.

Ὁ Θεός δέν θέλει νά μᾶς ταλαι-πωρεῖ καί νά μᾶς παιδεύει μέ νη-στεῖες, μέ ἀγρυπνίες καί μέ στερή-σεις, θέλει μόνο τήν ὑπακοή μας, τήν ὑπακοή στήν

Ἐκκλησία καί σέ ἐκείνους τούς ὁποίους ἔθεσε στήν Ἐκκλησία του, διότι ὁ Χριστός τούς θέτει «εἰς τύπον καί τόπον» του. Ὅλα τά ὑπόλοιπα, ὅσα καί ἂν κά-νουμε, δέν μᾶς ὠφελοῦν καί δέν μᾶς βοη-θοῦν νά πολιτευόμεθα «ὡς ἐν οὐρανῷ», ὅπως ὁ ὁσιος Παΐσιος, ἐάν δέν τά συνδυάζουμε μέ τήν ὑπακοή μας στήν Ἐκκλησία.

Γι' αὐτό καί ὁ ὁσιος Παΐσιος ὄχι μόνο εἶχε διαρκές καί μόνιμο βίω-μά του τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία καί τούς ἐπισκόπους, ἂν καί ὁ ἴδιος ἦταν ἅγιος καί πολλοί ἦταν οἱ κλη-ρικοί καί οἱ ἐπίσκοποι πού τόν συμ-βουλευόταν, ἀλλά καί τόνιζε πάντο-τε στούς ἀνθρώπους, πού τόν ρωτοῦσαν, τήν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπακοῆς στήν Ἐκκλησία καί μάλιστα συνιστοῦσε: «Νά προσέ-χου-με νά μήν δημιουργοῦμε θέμα-τα στήν Ἐκκλησία, οὔτε νά μεγα-λο-ποιοῦμε τίς μικρές ἀνθρώπινες ἀταξίες πού γίνονται, γιά νά μήν δημιουργοῦμε μεγαλύτερο κακό καί χαίρεται ὁ πονηρός». Καί νά μήν ξεχνοῦμε, ἔλεγε, ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτό καί εἶναι ἀνά-γκη νά ἀκοῦμε αὐτόν καί μόνο. Καί ὅπως μέσα στήν οἰκογένεια τίποτε δέν ἐπιτυγχάνεται χωρίς τήν ὑπα-κοή τῶν παιδιῶν πρὸς τούς γονεῖς καί τῶν συζύγων μεταξύ τους, ἔτσι καί μέσα στήν Ἐκκλησία τίποτε δέν μποροῦμε νά ἐπιτύχουμε χωρίς τήν ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπο.

Ἡ Ἐκκλησία, ἔλεγε ὁ ὁσιος, εἶναι ἓνα κα-ράβι, καί μένεις σέ αὐτό μόνο μέ τήν ὑπακοή. Ἄν ἀρχίσεις νά ἐξετά-ζεις καί νά κρίνεις αὐτά πού λέει πρὸς ὅλους μας ἡ Ἐκκλησία διά τῶν ἐπισκόπων της, τότε, χωρίς νά τό καταλάβεις, φεύγεις ἀπό τό κα-ράβι καί ἐπιβιβάζεσαι στή δική σου βάρκα, ἡ ὁποία, καθὼς εἶναι μικρή, εἶναι ἐπικίνδυνον νά ἀνατραπεῖ καί νά βουλιάξει καί νά σέ ὀδηγήσει στήν ἀπώλεια.

Ἀντίθετα, ἂν μέ τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία παραμένεις μέσα στό κα-ράβι, μπορεῖ νά κουραστεῖς, νά νυστάξεις, νά κοιμηθεῖς, ὅμως αὐ-τό θά σέ πάει ἀπέναντι. Ἀρκεῖ νά μπεῖς καί νά παραμένεις.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπόψε τόν λόγο τοῦ ὁσίου Παΐσιου, τόν ὁποῖο ἤρθαμε νά τιμήσουμε, καί ἄς μάθουμε νά κάνουμε ὑπα-κοή στήν Ἐκκλησία, ὅπως ἔκανε καί ἐκεῖνος. Γιατί δέν ἄρκεῖ μόνο νά σεμνυνώμεθα ὅτι ἀξιωθήκαμε νά γνωρίσουμε αὐτόν τόν μεγάλο ὄσιο τῆς Ἐκκλησίας μας, χρειά-ζεται νά ἀκολουθοῦμε τίς συμβου-λές καί τίς ὑποθήκες του καί πολύ περισσότερο τό παράδειγμα τῆς ζω-ῆς του.

Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε σέ κάποιους ἀπό ἐμᾶς τήν εὐλογία νά τόν γνω-ρίσουμε, νά μιλήσουμε μαζί του καί νά τόν ἀκούσουμε γιά τήν πνευματική μας ὠφέλεια καί τή σωτηρία μας, διότι κατὰ τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας δέν θά σω-θοῦν οἱ λέγοντες «Κύριε, Κύριε», ἀλλά οἱ ποιοῦντες τό θέλημά του. Καί τό θέλημά του, αὐτό τό ὁποῖο ἀγίασε καί χαρίτωσε καί τόν τιμώ-μενο ὄσιο Παῖσιο, εἶναι ἡ ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, καί αὐτήν ἄς ἀγω-νιζόμεθα νά τήν ζοῦμε καθημε-ρινά, πολιτευόμενοι καί ἐμεῖς ἀπό αὐτή τή ζωή ὡς διάγοντες ἐν οὐ-ρανῷ, ὅπως καί ὁ ἅγιος Παῖσιος, ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τοῦ ὁποῖου εὐχομαι ταπεινά νά μᾶς συνοδεύει ὅλους καί πρωτίστως τήν ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα, πού τόν εὐλαβεῖται ἰδιαιτέρως.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)